

Løssalg kr 12.- (verdi kr 14.-)

VEIERLENDINGEN

Den siste pudding

BAI

Råmelk er den første melka kua melker etter at den har kalvet. Melka er tykk, gul og smakfull. Den egner seg ypperlig til puddinger.

Helt fra den dagen vi kom til Veierland har vi med jevne mellomrom fått en kanne råmelk inn i huset. Vi har derfor fått smake både råmelkspudding, karamellpuddinger og annet basert på råmelk. Disse puddingene har en spesiell smak og en spesiell konsistens.

Vi har nå satt til livs vår aller siste råmelkbaserte pudding. Svært gamle og svært syke tenker kanskje ofte i slike baner. "Nå er det kanskje siste gang jeg reiser med bussen". "Nå er det kanskje siste gang jeg er på Veierland". For meg var dette imidlertid en helt ny tanke. Jeg følte meg plutselig eldre.

Det var altså en karamellpudding som fikk meg til å se Alby gård, for det er den det handler om, i et nytt perspektiv. Alby gård betyr noe for øya. Kuer, lukt, lyder vi ikke kan høre noen andre steder. Ungene våre har vanket der dag etter dag etter dag. Det har luktet fjøs i hele huset når de har kommet hjem, selv om de kledde av seg ute på trappa.

Men her fikk de kontakt med dyr som var større enn dem selv. Det finnes barn (og voksne) som knapt har rørt dyr som er større enn en katt. Her fikk de gjøre et lite stykke arbeid i blant og føle at de var til nytte. De kom hjem stolte som haner (hønene også). Og barna på Veierland vet hvor melk, ost og smør kommer fra. Det kommer fra Alby.

Anne og Egil har fullt ut svart til de forventninger vi som øyboere har stilt til dem. De har vært utrolig tolmødige med barna. De har alltid tatt dem på alvor. De har sansynligvis forlenget forstått og visst det jeg aldri hadde tenkt

(Fortsettelse side 4)

Postadresse: Veierlendingen, 3144 Veierland
Telefon PAC: 033-88173
Telefon BAI: 033-88222 (Page one 033-16 104)
Postgiro: 0823 0315087

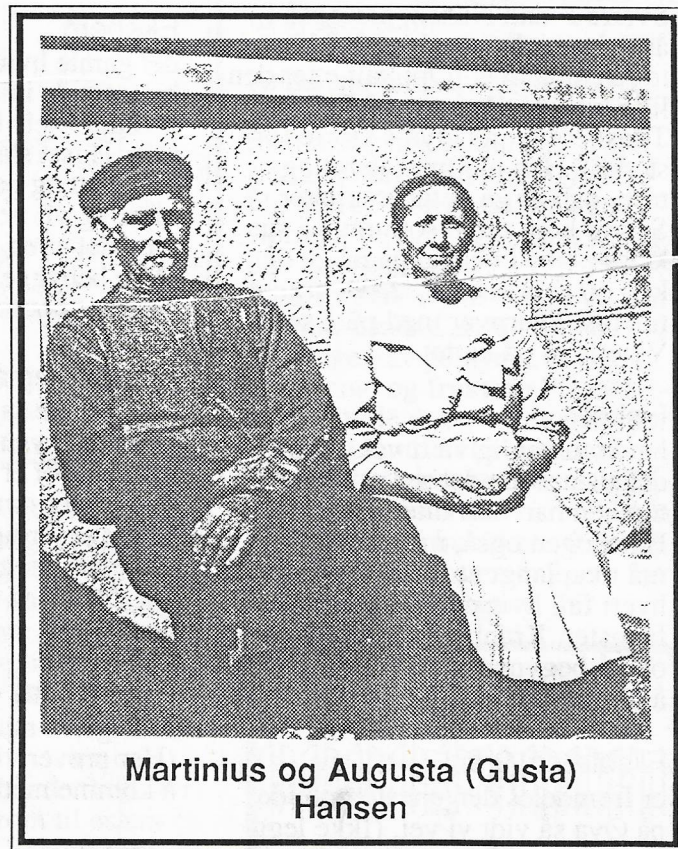
Reisen til Sommerland

Skrevet av Svein Stoesen, en av våre aller første sommergjester.

Mors stemme hørtes fra kjøkkenet. "Nå må dere stå opp, båten går om en en og en halv time".

Klokken var 06³⁰. Det var St. Hans-tid og den store dagen var kommet da familien skulle flytte "på landet".

Året må ha vært 1929 og landet var Oslebakke, Veierland pr. Tønsberg c/o Augusta (Gusta) og båtsmann Martinius Hansen. Det hadde vært en urolig natt - dette var jo mer spennende enn selveste 17. mai. Familien hadde allerede bodd noen sommere på Veierland, men nå var det et helt år siden sist og det er en lang, lang tid for en seksåring. Far, som normalt slett ikke var slepphendt med kronestykkene,

Martinius og Augusta (Gusta)
Hansen

(Fortsettelse side 7)

Redaksjon: Per Arve Carlsen
Bjørn Arve Iversen

Halvgamle nyheter og småplukk

Holger Gårdholm

Veienes Vokter, fikk redaksjonens tipskart (et avtrykk av et sjøkart over de nærmeste fjordene, utgitt i år 1707) for artigste tips til edisjon nr. 3. Nyheten om de to elgene kom høyest på skalaen denne gangen. Elgene er forresten senere observert svømmende fra Øya. Dette blir imidlertid av redaksjonen sett på som en typisk trist nyhet, og tipseren kommer derfor desverre ikke særlig høyt på skalaen. Kanskje neste gang?

I skrivende stund er det ennå ikke avgjort om hvem som skal ha denne avisens hederstegn, kanskje det blir deg? Følg med, følg med. Kjøp også neste nummer av Veierlendingen så får du se.

SPORT:

Sverre Frank Nilsen, har også i år deltatt i det etterhvert så berømte Kristinaløpet (Oppkalt etter den lille lysluggede jenta på Øya?) i Tønsberg (et av Øya's større forsteder). Han har trent jevnt og trutt, og i år ga dette resultater. Sverre kom i mål som nr. 4 i sin klasse, like i helene på nr. 3, og kun 30 sek. etter nr. 2. Vi gratulerer! Sverre er med på å sette Veierland på kartet.

Fisket

har som vanlig vært vekslende i det siste. Men det ser ut til at torsken har vært bitevillig. Hvittingen også, men makrellen må man langt ut for å få tak i. I hvert fall hvis man ønsker større fangster. Krabbefisket er godt, og nå begynner de også etterhvert å bli fulle.

Flisblæsa, 9 år,

er fremdeles den eneste gravide på Øya så vidt vi vet. (Ikke legg bredsiden til hverandre, folkens! Vi lover et gratis årsabonnement på Veierlendingen til den første gravide kvinnen på Øya!) Flisa har det bra, sier fru Kari Paulsen

ved forespørsel. Traverhester er utsatt for plager med bena, og Flisblæsa har heller ikke sluppet helt fri for dette. Men etter en behandling med akupunktur er hun bedre. Og har nå fått grønt gress å beite på. Traverhester skal ikke gå på gress vanligvis, de spiser seg gjerne for tunge, høy og havre i kontrollerte mengder er det riktige.

Flisblæsa har til nå tjent kr. 135.000.-. Det aller meste under de nåværende eiere og trenere. Dette er et anseelig beløp, men det koster å holde fôr og utstyr.

Posthuset

ventes åpnet en gang i oktober måned. Fremskaffelsen av en spesiell inngangsdør har utsatt innvielsen.

Ekeberg

det gamle hvite huset i sveitserstil beliggende i nærheten av veien ned til Oslebakke, er lagt ut for salg. Huset står på fjell og ser både rett og pent ut. Endel modernisering vil vel bli nødvendig, men det er en del av sjarmen med eldre bebyggelse. Vi håper på flere fastboende.

Kommuneplanen

eller rettere sagt forslaget til kommuneplan ventes ferdig i løpet av høsten. Det er spennende å se hva den mener om Veierland. Når forslaget er ferdig, vil det bli sendt til velforeninger og andre for høring. Da får vi se hvor vi kan bygge nye hus.

Høstfesten

arrangeres muligens i Oktober. (Her prøver vi for en gang skyld å komme med en nyhet.)

Garasjesameiet

melder at på Tenvik er reservearealet for parkeringsplasser regulert. Til bolig- og friareal.

Fyllingen

er på det nærmeste fri for rotter, sier Holger Danske til avisen. Mye av æren for dette har Egil Torgersen som med sin gravemas-kin fyller jord og komprimerer på husholdningsavfallet. Arbeidet blir samvittighetsfullt utført.

Men det er et problem at folk bare kaster søpla si på utsiden av gjerdet når porten er stengt. Ring og snakk med Holger først, så kan du kanskje låne en nøkkel. Enklere for deg og for Holger. Han har tlf. 88197.

Hytteeierforeningen's

medlemmer langs veien til Kongshavn har søkt kommunen om tilskudd til vegvedlikehold. Vi håper det går i orden både for de impliserte's skyld, Holger's og ikke minst butikken's. Bedre veier til utkantene gir flere kunder.

Svanene i Albykilen

Bob mener det må være to familier, har i år fått fem unger. Den ene hannen, Bryggebasen, har vært grinete, men det er ikke kommet melding om at den har bitt noen, enda.

Første nummer

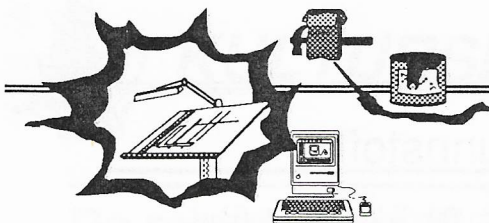
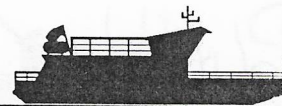
av lokalavisen vår er sterkt etterspurt. Er det noen som vil selge? Der skrev vi "mellom anna" at avisens utgivelse er avhengig av hvordan vinden og været ter seg. Hittil har været vært bra, og dette nummeret er derfor noe forsinket. Vi beklager.....litt.

Kirken

melder om høymesse 20. august kl. 11.00. Den holdes ved residierende kappelan Arve Nilsen.

Basaren

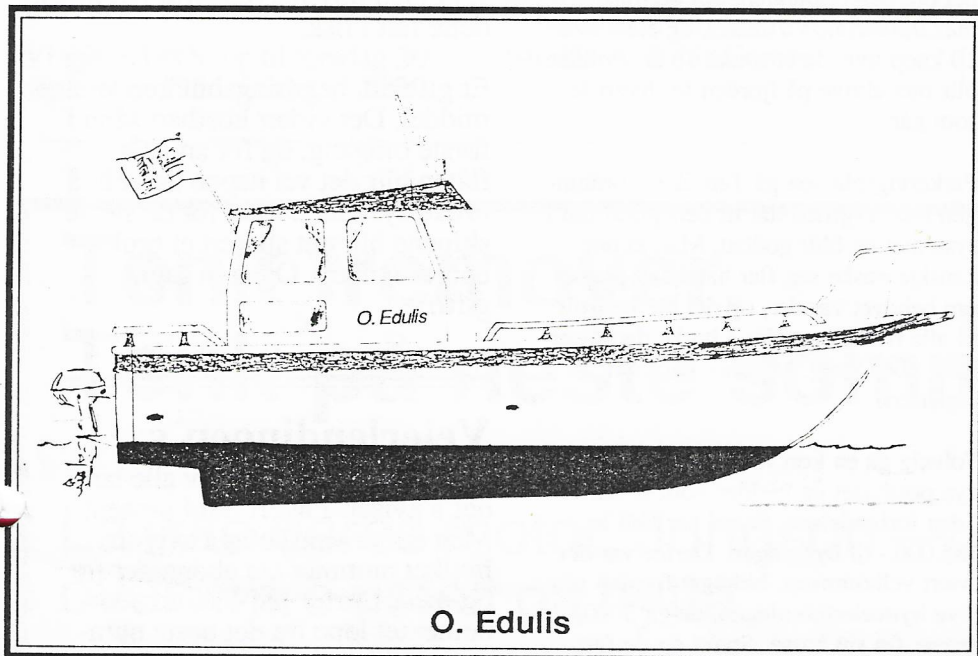
Siri Wergeland, Karin Nettet og Dybvadbarna har gevinster til gode. Ring Solveig Torgersen, 88034 og avtal henting.

Reportasjevirksomhet

Nei, vi går på reportasje sier co-redaktøren en fin sommerkveld i juli. Vi må undersøke den nye båten som Per og Ellen Solberg har laget i forbindelse med østersfisket sitt. Jo, dette hørtes bra ut, vi tar med fotoapparatene og rusler bortover. Været er herlig ettermiddagsvarmt, solen skinner og de pene brune sommergestene hilser blidt opp fra joggeturen deres.

Båten står i hagen hos ekteparet, midt mellom plater og polyesterrester, mellom roser og steinbedplanter. Vi kikker litt rundt, prøver å legge an en profesjonell tone i det vi spør om, men har vel en følelse av at ekteparet Solberg gjennomskuer oss. Vi tar noen bilder, det at den ene ikke har film i, betyr ikke så mye. Det at den andre ikke har batterier til lysmålersystemet er heller ikke så nøye. Alle ler og klasker mygg. Det er moro med reportasje.

Men tilbake til båten, det var den vi skulle snakke om. Dette skulle liksom være et innlegg til næringslivsiden vår. Båten er bygget opp av plater i et slags skum, antageligvis dynivicell, med to lag glassfiberarmert polyester på hver side. Ved denne fremgangsmåten slapp de å lage form først, mye arbeid spart. De laget spanter, satte platene opp i riktig formasjon, sparklet og pusset litt, før de bandt det hele sammen med glassfiberen. Så var det litt sparkling igjen før pussing og lakkering.

De har tatt seg tid til en rekke utrolig fine detaljer, så som rekken og dens støtter og ikke minst en vel gjennomtenkt innredning i det lille styr- og kokehuset på dekk. Og ikke å forglemme, et lite lasterom til østers forut under dekket. Pent og nøyaktig utført alt sammen. Og etter eget hode, egne tegninger og modeller.

Etter en liten stund fikk vi et glass øl hver. Det var varmt og vi hadde spasert langt og snakket lenge. Det smakte.

Vi satt oss inn i stuen for å prate videre om den nye skuten, fruene serverte spekeskinke og gode historier, det ble en hyggelig aften. Vi diskuterte mangt og meget til uti de små timer. Den andre redaktøren var nesten ikke til å få derfra.

Det er moro å lage avis, men det beste er likevel å gå på reportasje. Finfin båt, 6.5 m. lang, 2.65 m. bred og 600 kg. tung. Ostria Edulis er forresten det Latinske navnet på østers.

Tippering

Vi går i tanker om å danne et tippelag på Øya. Eventuelle premier er ment delt i to halvparter, en til Veierland Vel, og en som fordeles på deltagerne i laget. For å gjøre det litt lettvtint, leverer vi en fem-ukers kupong hver femte uke eller så. Den sjette uken reiser vi til syden, dere.

Andelene blir sånn passe store, 100,- kroner hver. Du kan dele med naboen, eller du kan kjøpe fler andeler. Vinnermulighetene blir gjerne større ved bruk av større systemer, og spennende er det. Dessuten går noe tilbake til felleskassen. Inntil videre vil den skjønnne Laila Carlsen forestå innsamlingen av pengene. Styret i den kjente og fryktede Pizzaklubben vil fylle ut og sende inn tippelappene. Inntil vi får en annen med vinnerlykke og innsatsvilje til å stå for det. Lille Laila er som regel å treffe i butikken på den tiden da også Posten er åpen. Vi begynner med en gang.

Gjerdemontering

Stakitt – Netting
Faste priser

Telefon 88 134

Sommermøtet

Det årlige møtet mellom Øya's fastboende og landstedeiere ble holdt på Vellet onsdag 26. juli. Styret, ved formann Solveig T. Torgersen, ønsket de fremmøtte velkommen. Bordene var pent dekket med kaffe og kaker. Formannen ga straks ordet fritt, og den første som grep ordet roste Veierlands miljø og atmosfære.

Først og fremst fikk butikken og innehaveren ros og velmenende råd. Det ble også presisert hvor viktig det er at flest mulig benytter nærbutikken. Slik at driften sikres også i den rolige årstiden. Til sommergjestene sa Hr. Thaulow at han var begynt å bestille varer levert til en brygge hvor butikken kunne levere og hvor han kunne hente med båt. Et godt råd til andre.

Løse hunder ble sett på som et større og større problem for mennesker og vilt på Øya. Man hadde det fra lensmannen at ved en eventuell anmeldelse ville det bli

Fortsettelse fra side 1 (Den siste pudding)

skikkelig igjennom. Det som først gikk opp for meg da jeg spiste karamellpudding med råmelk for aller siste gang.

Alby betyr noe for Veierland.

Hvordan kan det ha seg at vi ikke er i stand til å beholde en gård som Alby. Hvordan kan det ha seg at en gård som står helt sentralt i samfunnet langsomt kan ødelegges slik som Alby. Det skilles ut tomter, det investeres ikke i nye bygninger og det er ikke vilje til nødvendig satsing på miljøverniltak.

Hva med konsesjonsloven?

Fra Jonathan Hall, jordbrukssjefen, har vi mottatt et blad som heter "Arden". Herfra kan jeg sitere følgende: "Lovens hovedregel er at ethvert erverv av fast eiendom, enten det skjer ved kjøp, gave, arv, skifte, e.l. er avhengig av offentlig tillatelse." Hva har skjedd på Alby? Jeg vet ikke, men kanskje kom loven for sent?

Veierland er et enkelt samfunn. Det er ikke så mye som er viktig for oss, men det som er viktig, det er viktig.

ilagt bot stor kr. 1000,- for denne type forseelser. Igjenglemt avføring er heller ikke helt gratis lenger. Kr. 500,- i forelegg risikeres ved anmeldelse. Et fotografi eller et vitne eller to er tilstrekkelig bevis for politiet, ihvert fall i det førstnevnte tilfellet.

Støv- og støyplager ved unødige herjing med motorkjøretøyer kom man også inn på, og det ble påpekt at noen kjøretøyer ikke var i forskriftsmessig stand og heller ikke registrert. Registrering og forsikring er meget viktig å ha i orden ved en ulykke.

En del uvettig båtkjøring forekommer også. Alle anmodes om å holde fartsgrensene, spesielt i smale sund, av hensyn til bl.a. de badende. Vi ble minnet om begrensningene for de minste, max.9,9 hk; max.7 meter, og aldri over 10 knop hvis du er under 16 år. Politiet blir mer aktive på fjorden for hvert år som går.

Parkeringsplassen på Tenvik og ordningen med avgiften har til dels glidd inn i systemet og blitt godtatt. Man kunne kanskje ønske seg fler handicap-plasser om behovet var der, og det ble henstilt til alle friske om ikke å bruke de nåværende noen gang. Misbruk har vært registrert.

Solveig ga en kort redegjørelse for det nye posthuset og gjelden som er stiftet i den forbindelsen. Styret har lånt kr. 185.000,- til byggingen. Derfor var det svært velkomment, bidraget fra den positive hytteeierforeningen, de ga 5000,- kroner fra sin kasse. Styret og de fastboende takker hjerteligst!

Ellers diskuterte vi fergerutene, særlig de sene, og det viste seg at hytteeiere også vil ha stor nytte av disse. Til kortere helgeturer bl. annet. Det ble besluttet at styrene i begge foreninger ville slå seg sammen til felles anstengelser i denne saken.

I kveldingen gikk vi hver til vårt, venner og vel forlikte, som det høver seg gode naboer. Alle hadde tross alt mye godt å si om Veierland. Det ble sagt at det var først og fremst av kjærlighet til stedet at man gadd å bry seg med også de mindre positive sidene.

Bunnstoff.

Jotun fabrikker, Sandefjord, Infra Wave a/s, Simrad Subsea, Asev Etablering og de to oppfinnerene selv har dannet et nytt selskap sammen og lagt ut bøyer og en slags rigger like syd for Pikeskjær, vest av Kjelsund.

Her har de smurt inn plater med giftfri maling og montert en slags høyttalere som ved tilgang på el. strøm avgir dype basslyder. Så dype at de er uhørbare for mennesker, men alger og spesielt rur skal reagere med å holde seg vekk. Disse platene er senket ned i vannet for utprøving, og laboratoriet ved Jotun venter seg meget av forsøket sier Erik Næss, laboratoriesjefen. Tidligere er det forsøkt med høyfrekvent lyd, men dette falt i fisk.

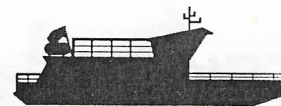
Et giftfritt, begroingshindrende middel. Det virker kostbart sånn i første omgang, og for småbåtflåten blir det vel neppe aktuelt å bruke systemet. Men for de større skipene blir det sikkert et brukbart alternativ. Og som sagt, giftfritt.

Veierlendingen`s

opplagstall øker mest av alle landets aviser. I hvert fall i prosent! Men det er vanskelig å avgjøre hvilket nummer De abonnerer fra og med. Derfor lar vi alltid abonnementet løpe fra det neste nummeret, slik at ingen risikerer å bli sittende med to like utgivelser. Hvis ikke det gis beskjed om noe annet bak på giroblanketten, da.

Medlemsmøte

avholdes tirsdag 15.8. kl.19³⁰. Der skal vi diskutere om vi skal søke om å få overta arbeidet og inntektene fra parkeringen på Tenvik. Dugnadsgjengen er spesielt innvitert, liste over Kostførende Kvinner og Malekyndige Menn skal settes opp. Det gjelder utvendig maling av Vellet og av posthuset.

Da rocken kom til Norge med Bill Haley & his Comets

(Tom) Musikkgrenen rock'n roll kom til Norge den 21. november 1955 (snart 35 års jubileum), med filmen: "Vend dem ikke ryggen" (Amerikansk tittel: "Blackboard Jungle"). Selvfølgelig fantes det fremmelige individer som hadde hørt litt av musikken tidligere, bl. a. på radio Luxemburg og den amerikanske radiostasjonen AFN (som hadde sendinger for Yankeesoldater stasjonert i Tyskland). Men selve musikkbølgen kom med Bill Haley og hans: ROCK AROUND THE CLOCK som ble spilt som bakgrunnsmusikk til filmen.

Vi gjør nå et hopp til torsdag 20. september 1956. Stedet er Sent-

rum kino i Oslo, her ble det på 7 års grense vist en helt ny film med tittel "Rock Around the Clock".

Der medvirket bl. a. Bill Haley & his Comets, og i denne filmen kunne man se dem spille. Rundt om i verden hadde det vært opp-tøyer etter at filmen hadde vært vist. Det ble det også i Oslo, men ikke før pressen stilte opp, etter annen fremvisning. Da fikk den imidlertid det den ville ha, nemlig action av 4. grad med politi, vannslanger og ellers det som hørte med. Men filmen gikk videre. Og vi ble etter hvert bedre kjent med Bill Haley & his Comets.

Gamle målenheter

Vi kommer stadig over eldre målenheter når vi leser bøker og snakker med eldre mennesker. Men hvor meget er det egentlig, når de beskriver for eksempel en fjerding vei? Vi slår opp i leksikon og finner en oversikt over gamle norske lengdeenheter:

1 fjerding vei = 9.000 fot 2824 m

1 fot = 12 tommer (31,4cm).

1 tomme = 12 linjer (2,6 cm).

1 linje = 0,2 cm.

Videre blir 2 fot til 1 alen, 3 alen til 1 favn og 5 alen til 1 rode. Så vet vi det også!

1 mil var dengangen mye lenger enn i dag, hele 18.000 alen, eller 11.295 m. Så det er ikke bare fly og biler som har gjort verden mindre. 1 sjømil var forresten 7.408 m, det samme som 4 nautiske mil i dag.

Tenk fremover. Tenk på neste sommer.

La ikke deres motor, Johnson — Evinrude, overvintre ustelt på hytta.

La oss få den for service og eventuelt reoperasjon.

ÅRØ BÅTSERVICE AS

3200 SANDEFJORD TLF. 034-53370

Grillfest og blå bananer Test av sammenleggbare griller

BAI

En venn av meg, hobbyredaktør, blåskjelldyrker og kaptein på egen skute, lå værfast i Strømstad for en tid siden. Han er en traust kar med øye for praktiske og de upraktiske detaljer.

Dette øye hadde blant annet, ved flere anledninger og i nært samarbeid med armer og ben, observert og erfart at grill i båt er upraktisk. En grill stuet sammen med seil, soveposer, dreggtau, 4 unger (unnskyld 3 unger + en vakker hustru) og et passende antall varme lettøl er upraktisk. Det er desverre ikke til å komme forbi.

Sett mot denne bakgrunn bør det ikke overraske noen at blåskjellredaktøren stoppet med et vantro utbrudd da han midt på gaten fikk se den endelige løsning på dette problemet. Her sto en Stockholmer og reklamerte (på gebrokkent svensk) for en smekker liten grill. Rød og sort. Med ben til å felle inn og, nå kommer punktet som viser at Norden forsatt er i internasjonalt toppnivå når det gjelder ingeniørkunst, et eksklusivt etui i matt sort plast.

Uten å ta turen nedennom båten for å få tillatelse fra den gode hustruen kjøpte han straks ett eksemplar. Den var spesielt billig akkurat i dag og alle som kjøpte nå fikk to grillvotter og et glass tyttebærsyltetøy med på kjøpet. Vår venn ville heller ha tre grillvotter og det gikk greit.

Vel nede i båten lot han gammlegrillen gli diskre over båtsiden og den nye inntok plassen. Det overrasket vel en del lesere at en Veierlending til de grader overså alle naturvernhen-syn, men alle som har forsøkt å få en god gammeldags grill ned i en av kommunens søplesekker vil forstå. Særlig de som har klart

det, og etterpå har snakket med dem som tar seg av renovasjonen her på øya.

Tre dager senere lå de på vestsiden av Koster. Strålende dag. Solen på vei ned i havet.

Den vakre hustruen, deres unge sønn og fagre datter romsterte febrilsk nede i båten mens vår hobbydyrker koste seg med varme lettøl inne på svaberget. Idyllisk!

Tre kvarter senere klatrer han ombord for å oppdage at båten er endevendt og familien sønderknust. De finner ikke grillen. Han roer dem ned og sier at dette skal han ordne "Gå bare i land dere".

Syv minutter senere krabber han

sen for å gi inntrykk av å ha gjort årets kjøp.

Familien skal gå en beroligende tur mens kapteinen skal fyre grill.

Opp med boksen, ut med den rød-sorten, ut med bena, kull, parafin, vente 5 (lange) minutter, tenne, åpne en ny flaske lettøl og sette seg ned for å nyde solnedgang og grillbål.

Da begynner det.

Først ryker det rart fra grillen, grågrønn guffe med sorte korn, men grill er grill og hobbykapteinen legger seg rolig tilbake. Neste varsel om at noe er alvorlig galt kommer med boblene i den røde lakken. Boblene var der bare et øyeblikk før lakken vrent seg av med noen små smell. Så tok lakken fyr og brant opp.

Vel, vel. Lakken er jo heller ikke så viktig på en grill da, men, hva i alle da... Grilltasen vrir seg og løfter langsomt det ene benet. Så detter det ned igjen. Så løfter det neste ben og så — den går. Grillen går! Stoltrer avgårde bortover svaberget.

Kapteinredaktøren sitter fremdeles og stirrer i den retningen den forsvant da de nå beroligede familiemedlemmene kommer tilbake for å grille.

Kone: "Hvor er så grillen?" (litt fortvilet).

Blåskjellkaptein: "Den eh, den, jeg tror den, eh, gikk i den retningen. (Prøv å tenke deg hva du ville sagt).

Datter: "Var det den som gikk i følge med fire blå bananer?"

Det hører med til historien at på naboberget satt en dansk familie og koste seg med en noget klumpet grill de hadde fått på dreggen i Strømstad. Skikkelig dansk fest.

RIKA

VEIERLAND LANDHANDEL

033•88 013

Ferskvarer • Tørrvarer • Frukt • Grønnsaker
Hermetikk • Brød/bakvarer • Øl/mineralvann
Ukeblader

Jernvarer • Leker • Toilettartikler • Malerutstyr
Båtutstyr (dregger, bøyer, tau m.m.) • Fiskeredskap

UTKJØRING

På kort varsel bringer vi varer med bil. Kun
15 kr pr. tur.

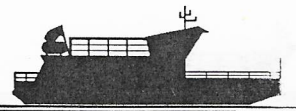
Gratis utkjøring hver fredag

FORHÅNDSBESTILLING

Du bestiller • Vi leverer • På kort varsel kan
vi skaffe alle typer varer fra våre grossister,
til en spesiell anledning, eller rett og slett til
den daglige husholdning

Velkommen

ut av skipet med den matte sorte plastboksen under armen. Under spørrende og opphissede blikk må han forklare hva han hadde glemt å forklare. For sikkerhets skyld slår han av enda litt på pri-

De nye på Øya

Hipp, Hipp Hurra! Endelig er det flyttet inn en ny familie i Storbråten's hus på Tangen. Vi har stor glede av å presentere de nye Veierlendingene. Huset har stått tomt i alt for lang tid som det har. Sommergjester har vært og tittet på det, men heldigvis, uten resultat.

Fruen tar oss imot med et blidt smil når vi ber om et lite intervju. Det er Anna Sofia Romark vi hilser på. Husbonden, Jørgen Romark måtte avsted et ærend, og er ikke å treffe for øyeblikket. Hvordan kom dere til å flytte hit? "Det var helt tilfeldig. Jeg hørte et program i radioen for noen år

siden, et program om Veierland. Ja, det var til og med i bilen, og jeg tenkte at, for et sted å bo! Siden det har ikke stedet gått i glemmeboken. Og da dette huset var til salgs, slo vi til. Vi hadde litt vanskelig for å få solgt leiligheten på Tolvsrød, men det løste seg heldigvis, og nå er vi her."

"Jeg er egentlig hjelpepleier, men har nå tatt et år utdannelse i faget Form og Farger ved yrkesskolen. Jeg er også såkalt aktivtør, og har vært ungdomsleder i en klubb på land. Jørgen, mannen i huset, er utdannet til bygningsingeniør, men arbeider som dataprogrammerer i fylkeskommunen. På fritiden er han også opptatt med data, men vi har kjøpt en tresnekke og han liker også å fiske." Så han er dataekspert ja, skyter vi inn. Nå har vi fra tidligere Sverre Nilsen og Bjørn Arve Iversen som begge stiller med det samme. Vi kan nesten døpe Tangendalen om til "Silicon Valley", eller Data Dalen, kanskje?

"Vi har fire barn, ikke snille og ikke slemme. Vanlige viltre unger. Carol Line er 17 år og går på Handelsskolen. Jacob er 13 og skal begynne i 7. klasse. Alethe er 9 år og Daniel er 8. De skal begynne på Veierland Skole, i 3. og i 2. klasse.

Videre har vi en hund, en stor Grand Danois som heter Robin. Den er snill, så snill at det tøffeste den gjør er å sloss med sin egen sutteklut. Vi mistet nylig en grønn og rød minipapegøye, er det noen som har sett den? Så har vi en blå, liten undulat som heter Futti og to hamstere ved navn Tine og Tassen. Det skulle være det hele, og vi gleder oss til å slå rot på denne deilige Øya. Jeg er fra Færøyene, men flyttet til Stokke med mine foreldre da jeg var 5 1/2 år. Jørgen er fra Eik. Tidligere har vi nesten alltid bodd landlig til, og vi tror det er det beste, både for barna våre og for oss.

Veierlendinger setter stor pris på nye naboer; vi ønsker dere alle velkommen til Øya med stor Ø.

Fortsettelse fra side 1
(Den siste pudding)

spanderte 1. plass bilett så vi kunne nyte fjordturen fra kommandodekket i fine kurvstoler og med pledd til damene.

Første stopp var Drøbak. Jo, morellguttene var der på kaia i år også og solgte moreller i små bunter for 25 øre bunten. Så bar det videre ut fjorden og formiddagsmat ble servert av korrekt antrukne trisser i sort og hvitt. Etter 5 timer ankom vi Tønsberg. "Nå er vi halvveis til Veierland", sa mor.

Inntrykkene hadde allerede vært mange, men flere opplevelser var i vente før vi kunne betrø Veierlands kyster. Vi reiste sammen med en annen familie — venner av mor og far — så sammen le vi et lite selskap på 8 - 10 personer da vi toget inn på Christiansens Conditori og bestilte konditoriets berømte bløtekake – valnøtt eller ananas og varm sjokolade med krem. Ikke noe å skrive hjem om vil dagens leser kanskje si – men dengang! Stor opplevelse for en smågutt som husker det med fryd i sinnet 60 år etter.

Så var det ned på kaia igjen der Kristian Nilsen var i full sving med å lesse bagasjen til våre to familier opp i prammen som han hadde på slep etter snekka si. Vi andre tok plass i snekka og så tøffet vi utover Tønsbergfjorden. Kristian Nilsen, som er omtalt i Veierlendingen nr. 3, virket på denne tiden som Veierlands fraktemann samtidig som han drev som

fisker etter et langt liv til sjøs.

Kristian Nilsen var en alle tiders fraktemann – han kunne snakke – snakke om alt som rørte seg på denne øya. Jeg satt med ørene på stilker og sugde inn alt det interessante han fortalte de voksne. Nytt om mennesker og dyr på Veierland. Best husker jeg vel den spennende skildringen av høststormen som hadde vært så overhending over holmer og skjær siste året. Den var vel kanskje noe overdrevet, men hva gjør det! – God underholdning var det, og de to timene fra Tønsberg til Oslebakke gikk som en røyk. Der sto fru Hansen og tok imot oss på brygga.

Hansens hadde en tradisjon de holdt strengt på som vertskap for sommergjester: Velkomstmiddagen. Før vi fikk installert oss i annekset på småbruket, som skulle være vår bolig for sommeren, ble vi invitert på tre retters middag med sølv og hvit damask. Jeg tror Hansens syntes det var festlig med ankomst av sommergjester og feststemning ble det. Det var stil over Augusta og Martinius Hansen!

Det siste jeg hørte før jeg sovnet var et svakt måkeskrik ute fra sundet og den sære kneppingen av en rugde som fløy forbi. Da følte det som jeg ikke hadde vært noen andre steder enn på deilige sommerlige Veierland hele det lange, lange året.

Vis sjøveit i sommer

Husk dregg

Nøtterøy kommune/ Veierland feirer Sølvbryllup

Ja, i år er samlivet faktisk 25 år gammelt, sier Kari Paulsen til redaksjonen. Nå sitter tipskartet vårt løst.

For den 1.1.1964 ble Veierland, etter ønske fra Scei-gruppen og folkeavstemningen på Øya, overført fra Stokke til Nøtterøy kommune. Veierlendingen får velviljigst låne en tidligere benyttet jubileumskrift av Kari Paulsen, og bringer dette herved videre til leserne, noe forkortet.

En av flere grunner til ønsket om å knytte forbindelsen fastere til Nøtterøy, var nok at Tenvik i mangfoldige år hadde vært knutepunktet til fastlandet. Dermed måtte vi gjennom både Nøtterøy, Tønsberg og Sem kommuner for å komme til offentlige kontorer i hjemkommunen.

I 1921-22 begynte Augustin å kjøre Tenvik-Tønsberg med en 7-seters Peugeot, og i 1938 fikk vi fast båtrote Veierland-Tenvik.

Dermed reiste de fleste Veierlendinger denne veien. I begynnelsen var det bare en sti fra butikken på Tenvik og ned til bryggen. Det ble bygget vei og snuplass for buss, og parkeringsplass til biler. At parkeringsplassen har vært en torn i øyet på Tenvikfolket må vi erkjenne, men vi tror at dette har bedret seg nå.

I disse 25 årene har Nøtterøy kommune fått orden på mange ting her ute. Noe av det første som ble gjort var å skifte ut de gamle koks-øvnene i kirken med elektriske. Vi måtte også selv sørge for alt vedrørende begravelser, få folk til å grave, ringe, gjøre rent i kirken etterpå o.s.v. I dag blir dette ordnet automatisk.

Vi fikk også beholde skolen vår. Tanken var nok å få den sentral-

isert. For å få dette til ble 6. klasse foreslått overført til Brattås skole. Da ville elevtallet snart komme under 6, og dermed kunne skolen stenges. Høyre stemte i mot, og etter et kommunevalg med dertil hørende stemmefler-tall, fikk vi beholde skolen vår, og takk for det!

Vegene våre var omtrent ufremkommelige høst og vår, men kommunen har gitt oss gruslass på gruslass i alle disse årene. I dag kommer vi frem uten å vasse i søle.

Noe de eldre snakket om, og som jeg ikke helt skjønnte, var frykten for å snø inne. Men etter å ha opplevd en riktig snøvinter, hvor alt som het veier snødde igjen, og vårt eneste fremkomstmiddel til brygge, butikk o.s.v. var ski, forsto jeg meget godt deres frykt. I dag har vi snøfreser og flotte vinterveier.

Veglys, renovasjon, kommunalt ansatt mann, brannstasjon, sykebil, nye brygger med kraner, flott stillegående ferge. Alt i og for seg viktige ting for trivsel og miljø, men det at vi har fått Farrisvann til Øya tar kaka, synes jeg. Fler og fler Veierlendinger og hytteeiere sprudler seg rene i Farrisvann. Vi kan plante og så, ja til og med vaske klær uten å måtte se i brønnen først.

Vi har fortsatt ønsker om mangt og meget på Veierland, som på Nøtterøy, men med tid kommer råd. Uoppfylte ønsker kommer alltid frem, mens alt som er gjort, lett blir glemte.

Til slutt retter Kari Paulsen en takk til Nøtterøy kommune, administrasjon og politikere for velvilighet og hyggelig behandling av Veierland's problemer i de årene som har gått, og ser samtidig frem til nye år som "Nøttlending".

Nyttige opplysninger

Telefon ved brann

Veierland: 88197 Nøtterøy: 83000 Tønsberg: 16000

Sykebil

Veierland: Ring en fastboende Tønsberg: 15388

Legevakt

Tønsberg: 16350

Post

Veierland: 88101

Åpningstider:

Til 15.8.: 10⁰⁰-12³⁰ og 13³⁰-14³⁰.

Lørd.: 10⁰⁰-11³⁰.

Etter 15.8.: 10⁰⁰-11³⁰ og 13³⁰-14³⁰.

Lørd.: 10⁰⁰-11³⁰

Veierland Landhandel

Varebest.: 88013

Åpningstider

Til 30.9.: 9-16. Fred. 9-18³⁰. Lørd. 9-14⁰⁰

Øybuss

Opplysn.: 12680

Veierlendingen

PAC: 88173 BAI: 88222

Andre

Gårdholm: 88197

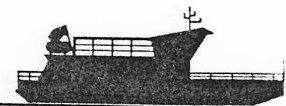
Styr. form. V. Vel, S. Torgersen: 88044

Kasserer V. Vel Lisbeth Vaag: 88121

Bruk av sykebil

Spør Solveig Torgersen eller en annen fastboende.

Er det ønske om fler opplysninger i denne annonsen? Vil andre ha med sitt telefonnummer? Gi et lite vink så ordner vi det!

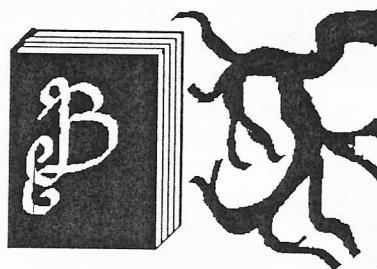
Kommandørens bønn Jeg begynner å bli gammel...

Av Laila Stoesen har vi fått en bønn. Opprinnelig sto bønnen i det amerikanske sjømilitære tidskriftet "Proceedings", men vår norske versjon er sansynligvis sakset fra Krigsropet. Forfatterens evner til å formidle livserfaringer imponerer oss i den grad at vi tar med bønnen her i Veierlendingen.

Herre. Du vet bedre enn jeg selv at jeg begynner å bli gammel. Hold meg borte fra den fatale vane å tro at jeg må uttale meg om et hvert emne og ved enhver anledning. Fri meg fra trangen om å ordne opp i andres saker. Gjør meg tankefull, men ikke sturende; hjelpsom men ikke dirigerende. Med min enorme oppsamlede visdom er det synd ikke å få utnyttet den helt, men du vet Herre at jeg ønsker å beholde noen helt til slutt.

Hold mitt sinn fritt fra ønsket om å fortelle detaljert om alle ting, gi meg vinger til å komme fram til poenget. Forsegl mine lepper mot å berette om mine fysiske svak-

heter og plager. De øker stadig og min glede over å fortelle om dem blir større med årene. Jeg tør ikke be om den nådegave at jeg vil nyde historier om andres plager, men hjelp meg å utholde dem med tålmodighet.

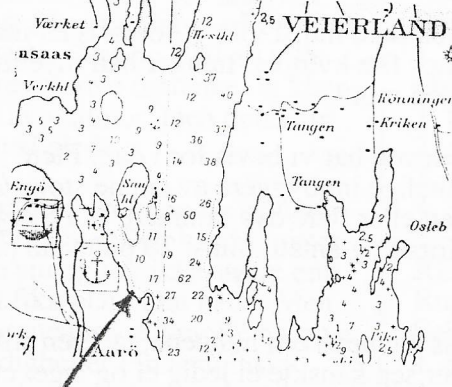
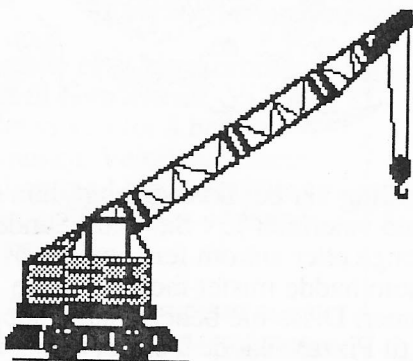

Jeg tør heller ikke å be om bedre hukommelse, men om en voksen-

de ydmykhet og en minskning av min skråsikkerhet når min hukommelse synes å komme i konflikt med andres. Lær meg den storartede leveregel at jeg av og til tar feil.

Hold meg noenlunde elskverdig; jeg ønsker ikke å bli noen Helgen — noen av dem er så vanskelige å leve sammen med — men en sur gammel person er ett av djevelens mesterstykker. Gi meg evnen til å se lyspunkter på uventede steder og gode sider hos folk som jeg ikke regner med har dem. Og la meg, Herre, få den nådegave at jeg kan fortelle dem det.

AMEN

HAVNEBAKKEN, ÅRØ

- Like syd for Årø Båtservice har jeg:
- Utleie av båtplasser m. vann og strøm.
- Gode parkeringsforhold til bilen.
- Opplag, slipp- og krantjenester.
- Motorbåter inntil 28 fot.
- Seilbåter inntil 30 fot.
- Kranen løfter inntil 8 ton.
- Priser etter avtale.

Bjørn Christensen tlf.034-53589. Mob.030-82347

Støtte fra Hytteeierforeningen

Her om dagen fikk vi en meget hyggelig postgiro-anvisning sammen med et like hyggelig brev. Både brevet og pengene kom fra Veierland Hytteeierforening som hadde årsmøte på Vellet 19. Juli.

Vi i redaksjonen hadde selvfølgelig observert at "Veierlendingen" sto på sakskartet. Red. 2 må innrømme at han har bitt både negler og fingre mens han har finlest tidligere nummere for å finne hva som kunne ha vært for sterkt. Han kom forøvrig til at det enten måtte være vår "hets" av løshunder, våre kraftige utfall mot markedsføring av konsesjonsbelagt bolig som sommersted eller uttalelsen om at "parkeringsproblemet er løst".

Men så var det støtte. Økonomisk og moralsk. Her følger den moralske:

"Veierlendingen"
3144 Veierland
v/Iversen

Slependen 21/7-89

Støtte til drift av "Veierlendingen".

Avisen "Veierlendingen" har vært som en frisk vind i hverdagen på Veierland. Interessant lestoff som engasjerer og gjør sitt til å gjøre lokalsamfunnet enda mer fargerikt.

Hytteeierforeningen synes dette er et meget godt tiltak og det er kommet oss for øret at avisen drives på "non-profit" basis.

Dette initiativet setter Veierland Hytteeierforening meget stor pris på, og på vårt årsmøte 19/7-89 ble det ble det enstemmig vedtatt å bevilge kr. 500.- i støtte til "Veierlendingen".

Vi håper beløpet kommer til nytte, og ser frem til neste utgave av "Veierlendingen".

Beløpet vil bli sendt over postgiro.

Referat fra årsmøte vil bli sendt til dere så snart det er ferdig. Husk: Alle interesserte er hjertelig velkomne på våre årsmøter.

Vennlig hilsen
Atle Torbjørnsen (sign)
Formann

Vi i Veierlendingen sier: Hjertelig tusen takk.

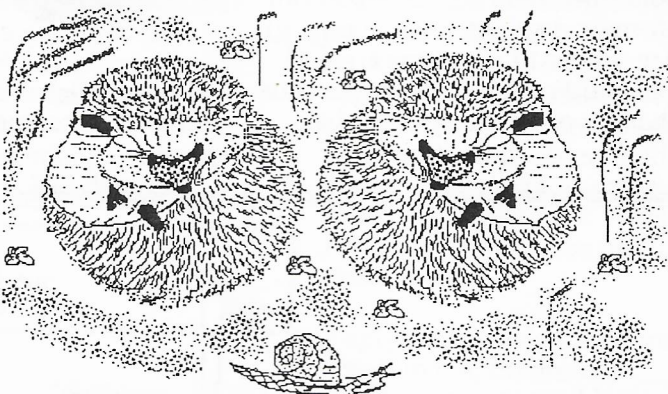
Vi kan tilføye at formann Atle Torbjørnsen har bestilt helårsabonnement og at referatet fra årsmøtet ikke var mottatt da avisa gikk i trykken.

Pinnsvin

På Veierland har vi etterhvert fått en livskraftig stamme med pinnsvin. Og dette er først og fremst Grethe Skogen's fortjeneste.

Det begynte for fire - fem år siden. Pinnsvinbestanden over hele landet var i rask og konstant tilbakegang. Grunnet naturlige svingninger, mente noen, miljøgifter sa andre, og andre igjen mente det var biltrafikken som bar hovedansvaret for denne tilsynelatende ubøyelige nedadgående kurve.

Tilsynelatende, for Grethe Skogen visste at her ute var luften renere enn mange andre steder, miljøgiftene var ikke så påtagelige, og biltrafikk var det heller tynt med. Dessuten var her variert terreng med løvskog og myrete steder hvor livretten deres, sniler med hus, kryper. Her er steinrøyser til overvintring og masse buskas.

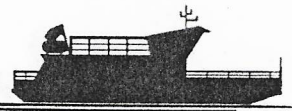
Fra tanke til handling var det ikke så langt, hun opprettet kontakt med veterinær Liv Sandbu i Sandefjord. Og ikke lenge etter ankom fem små pinnsvin i en eske, unger som hadde mistet moren sin. En hann og fire hunner. Disse ble behørig stelt, sopp og makaroni (godt til Pizza) fikk de å spise, aviser fikk de til seng, omtanke og varme fikk de for resten.

Det siste var nok ikke minst viktig, for hvis en mann skal overleve hos fire kvinner, trenger han mye trøst og støtte i en god mor.

Og at han overlevde har vi bevis for i dag. Flere verdige og pålitelige innbyggere av denne stolte Ø har observert ett eller flere dyr sammen. Fru Skogen sier at det er, forsiktig antatt, minst 20 pinnsvin på Øya nå.

Om våren sloss hannene om hunnene, taperen stikker av og finner seg kanskje ei ledig ei og lager et lite rede lenger unna. Slik sprer dyrene seg etterhvert. Her på Tangen vet vi at Kjell Kjeldsen også har satt ut noen eksemplarer. Kanskje de gamle og de nye dyrene treffes en gang og lager en ny stamme.

Fortsettes neste side

Veierland Rundt, 1989

Ved Anette Gromstad, arrangementkommiteèn.

Lørdag 15. juli gikk den tradisjonelle "Veierland Rundt Regattaen" av stabelen. I strålende sol og frisk nordavind gikk startskuddet for ca. 20 seilbåter og 20 seilbrett fra Tangen Brygge.

Den store banen gikk som vanlig rundt stakene på Veierlands sør- og nordside og gjennom Oslebakk-sundet. Vinden var meget frisk ved start, noe som førte til at enkelte av båtene fikk mer kontakt enn de muligens ønsket.

Første farkost rundt ble, ikke overraskende, et seilbrett, som klarte runden på under timen. Vinneren av Vandrepokalene for brettene fikk beinhard konkurranse, og det ble en sekundstrid av de skjeldne mellom de to som tydeligvis stilte i klasse for seg. Etter hvert kom resten av båter og brett, og de fleste kom tidsnok til premieutdelingen som skulle være kl. 16⁰⁰ på Tangen Brygge.

Fortsettelse fra forrige side
(Pinnsvin)

Pinnsvinene er et kjærkomment tilskudd til faunaen vår. Vi bør gjøre det vi kan for å beholde dem. Kanskje Veierland i fremtiden til og med blir eksportør av pinnsvin, hvis trenden på land noier seg.

Grethe Skogen har merket noen av dyrene med en liten maling-flekk for å kjenne dem fra hverandre. Det forundrer oss ikke om hun også har satt navn på de aller nærmeste. Pass og stell av ville dyr krever mye omtanke og kjærlighet av matmor, men dette gir hun med glede.

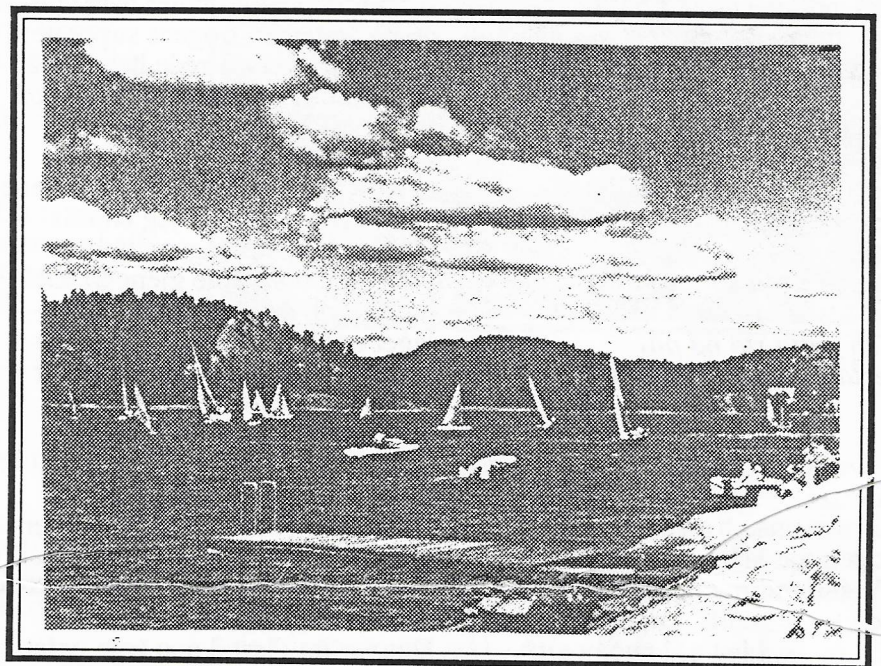
For litt siden kom en ny ørliten krabat til Øya. Den hadde mistet moren sin og var ikke større enn at den fikk plass i en hånd. Men med kremsprøyte, smokk og mye tålmodighet er Pinnsvininsky, som babyen er døpt, vokst seg stor. Vi håper å få følge denne lille nye fra Ørastranda gjennom oppveksten, sett gjennom Grethe's øyne.

Til start på liten bane for alle under 16 år stilte 4 Optimister + en optimist på seilbrett. Alle fullførte i fin stil og uten større uhell. Vi savner flere unge seilere og håper på større deltagelse neste år i denne klassen.

I alt ble det delt ut 4 vandrepokaler, 2 på stor bane og 2 på liten. Vandrepokalene til første seilbrett, stor bane, gikk til Christen

Møller. 2. plassen, kun 10 sek. etter, tok Magnus Riiber.

1. plass i klassen "Seilbrett Trim" gikk til Kjetil Hognestad. Vandrepokalene til første båt stor bane gikk til Bjørn Christensen, i sin Comfort 30. Vandrepokalene til første brett liten bane tok Marte Riiber. Vandrepokalene til første båt liten bane gikk til Andreas Skajaa.

RESULTATER LITEN BANE: Hesteholmen — Pikeskjær:

Seilbrett:

1. pl. Marte Riiber 0.52.00

Optimist:

1. pl. Andreas Skajaa 0.34.00

2. pl. Christoph. Hobæk 0.42.00

3. pl. Per H. Nystøm 0.44.00

4. pl. Øyvind Rognerud 0.46.00

RESULTATER STOR BANE:

Rundt Veierland:

Seilbrett Racer:

1. pl. Christen Møller 0.58.00

2. pl. Magnus Riiber 0.58.10

Seilbrett Trim:

1. pl. Kjetil Hognestad 1.32.50

2. pl. Espen Klevmark 1.32.55

3. pl. Espen Høglund 1.42.40

4. pl. Eyvind Møller 1.44.45

5. pl. Øyvin Brøymer 1.50.30

Laser:

1. pl. Pål Raaum 1.28.00

2. pl. E. C. J. L'orange 1.30.55

3. pl. Christian Cook 1.31.25

I de andre klassene vant Jens Chr. Mellby sin klasse i en Europajolle på tiden 1.33.55., Kristian Kallager vant i sin BB11, 1.43.45, og i en Yngling vant Buttenscon på tiden 1.29.30. Tom Jørgensen & Chr. Vennerød vant Mini-Laser klassen på tiden 2.38.00.

Vel møtt neste sommer!

Fotballkampen Bogen-Veierland Spurs

Den årlige fotballkampen mellom Bogen og Veierland er avholdt. Vi i redaksjonen har ikke fått tak i de fulle laglistene, men observerte Veierlendingene Rollef Hobæk og Sverre Sandereid på vårt lag. Resten av gjengen var sommergjester og Veierlendingen's utsendte beklager at de fleste navnene var ukjente for ham.

Et navn bet jeg meg imidlertid merke i. Kåre. Kåre var en solid spiller i hvit kortbukse med blå striper på sidene.

Veierlandlaget stilte i bar overkropp, mens Bogenlaget var anstendige.

Bogenlagets supportgjeng hadde med seg ett laken spikret opp mellom to skikkelige skigardsstaur. Følgende sto å lese på lakenet:

*Bogen fans nå kom og se
Veierlands-sossen bankes ned
Bogen gutta stå nå på
Veierlandslaget slår vi nå*

Hilsen Dommern

Den usmakelige teksten ble ikke mindre usmakelig ved at lakenplakaten var slått opp tvers over for Veierlendingenes traktortribune.

Dommeren, Signe, fylte alle de krav vi i redaksjonen stiller til en dommer.

Så over til kampen.

1. omgang

Veierland fikk kampens eneste mål.

Kåre var plutselig lagets viktigste spiller. Han har fått en selvsagt plass på laget neste år. Ryktene om fete tilbud fra Bogenlagets trener er ikke bekreftet.

2. omgang

Tidlig i annen omgang blir det tidligere omtalte lakenbanneret snudd av en initiativrik Veierland-supporter. Det kommer bare speide protester fra Bogens supporter-gjeng som vel allerede begynte å få mistanke om at spådommen på lakenet ikke ville bli oppfylt.

Etter å ha sett alle målmulighetene i annen omgang har jeg en mistanke om at en omgang kunne være nok for denne gjengen. Det hadde nok målmannen i Bogenlaget også, for i en av de mange situasjonene der Bogenlaget var presset opp mot eget mål skrek han: "Ikke mist peppen nå, gutter!".

En i Veierlands hurragjeng parerte raskt med: "Dem har jo aldri finmir".

Det var imidlertid noe som tydet på at Bogenlaget faktisk var for gode. Det var høyden på ballene. Hadde målene vært 2 - 3 meter

høyere ville Bogen ha vunnet. Dersom Bogenlaget også merket seg dette og trapper ned treningen kan det bli problemer til neste år.

Mens vi er inne på dette med baller. Trampeklapp og jubel fra Veierlandsungdommen gjorde meg oppmerksom på en Bogen-spiller som kom tvekroket ned langs vår tribune. Jeg skjønte først ikke hva det dreide seg om, men da han kom nærmere så jeg hans tårefylte øyne og hørte ham mumle: "Ballene mine, ballene mine". Jeg vet ikke om han fant dem, for jeg var opptatt et øyeblikk med sidemannen min for å få klarhet i hva som egentlig hadde skjedd. Av sidemannens uttalelser forsto jeg i alle fall at han hadde brukt de omtalte ballene til å stoppe fotballen.

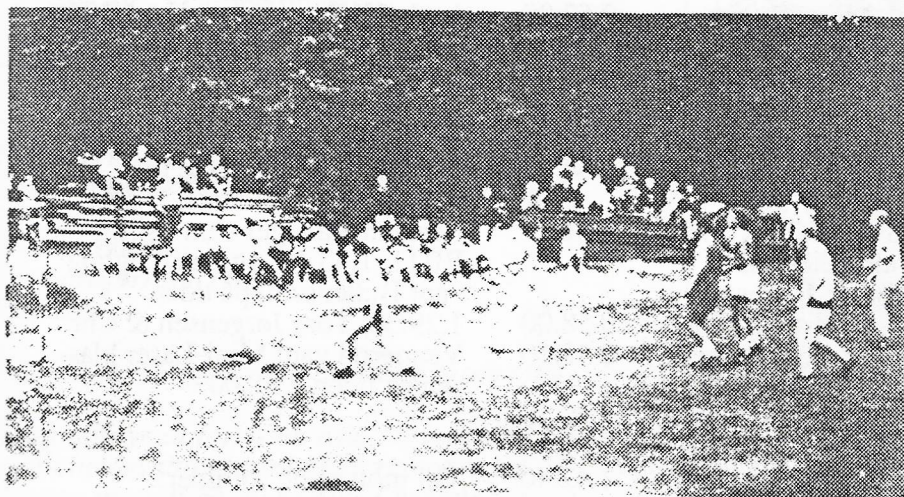
Jeg synes det kan være på sin plass å løfte en moralsk pekefinger mot de unge her. Det er ikke morsomt når en mister ballene sine. Dere skulle heller hjulpet ham å lete. Jeg imidlertid forundret over at dommeren ikke grep inn. Det skal da bare være en ball på banen dommer?

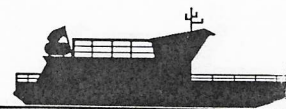
Vi vil imidlertid gjøre oppmerksom på den mulighet det er til å avertére etter savnede gjenstander i Veierlendingen.

Mot slutten av kampen så det en gang stygt ut for Veierlandslaget. Vår ellers perfekte dommer hadde dømt straffe i Bogens favør. Bogenspilleren hadde plassert ballen og trukket seg tilbake for å ta fart. Veierlandslaget hadde dannet mur ca. halvannen meter lenger ned på banen.

Da snur plutselig Bogenspilleren seg fortvilet mot dommeren: "De har'ke lov å stå så nærme Signe". Signe svarte som en Veierlandsdommer skal svare (med rådyrøyne): "Å, jo'a". Det ble ikke mål.

1 - 0 til Veierland. Det var vel fortjent.

Ingen blomster før mandag

(eller "Grensevaktstasjon okkupasjon")

(BAI) Langt inne i Nubi's hode var en idé. Nubi holdt den der, for ingen skulle vite. Den vokste i stillhet. Snart var det verdens største tanke.

Lørdag slapp han tankene løs. Tanker som stoppet tidevann og solstråle. Tanker fra indiske guruer og tibetanske munkar. Tanker som kunne sees, høres og føles. Tanker som var virkelige der de trengtes.

Nubis hjerne søkte. Konsentrerte. Konstruerte. Hvite tanker i Nubi's hode dannet skygger under lukkede øyelokk. Uformet masse formet seg. En båt. En u-båt. Ett tusen u-båter. To tusen. Dypt under Nubis hjernebark, med basis i universets endeløshet

Så slapp lyset løs. Det sto som en sky rundt hans hode. Som en hvit regnbue.

Dypt under vannflaten. Dypt i alle hav. Ett tusen u-båter. To-tusen. Alle u-båter. Alle ballasttanker i alle u-båter i alle hav fyltes med luft. Undervannsskipene virvlet mot overflaten. Under kontroll. Nubi's kontroll.

Overflatestilling.

Ett-tusen u-båter begynte å synke. To tusen. Alle u-båter sank. Bare redningsflåtene fløt.

Nye tanker. Nye skygger bak lukkede øyelokk. Hangarskip, kryssere, torpedobåter, minesveipere. Alle krigsskip.

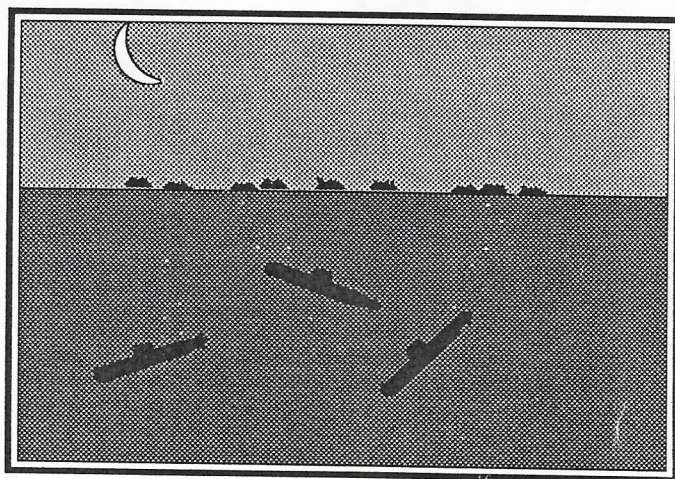
Forvirrede offiserer stirret på forvirrede kontrollromsinstrumenter. Forvirrede menige kom med forvirrede opplysninger. "Forlat skipet" alarmer hylte. Soldater møtte ved sine rednings-stasjoner. På alle hangarskip. På alle minesveipere. På alle krigsskip – på alle hav.

Nubi sov ikke i natt. Nubi var ikke våken i natt. Nubi beveget seg ikke. Nubi arbeidet med krefter han ikke kjente. Med krefter ingen kjenner. Han formet skygger. Levende skygger skapt av liv hinsides vår forstand. Nubi visste at skipene sank. Derfor sank skipene.

Nubi visste at flyene startet. Derfor startet flyene. Mens pilotene sov startet flyene. Alle bombefly, raketfly, spionfly og jagerfly startet. Tørnet sammen. Ødla hangarer, radiomaster, radarmaster. Tekniske mestermakkverk.

Stadig nye skygger. Der var kanoner, rakettbatterier,

tanks, biler, satellitter, laserstrålevåpen, bomber, helikoptre, miner, gasslagre, kjemiske lagre og bøker. Alle bøker om krig ramlet ut av bokhyllene. Bare "Intet nytt fra Vestfronten" sto ensom og permløs tilbake.

Ubåter synker

Nubi tenkte soldater. Millioner av soldater. Alle soldater. Soldater som reiste seg. Som grep sine våpen. Ødla sine våpen. Geværer i elvene, i de brennende hangarene, i kloakkrennene. Geværene måtte ødelegges. Tilintetgjøres. Porselentoalder sprengetes av for mange geværer. Geværer ble druknet. Brent. Knust. Alle våpen skulle vekk. Alle våpen ble vekk.

Generalene gråt åpenlyst. Presidentene holdt beroligende taler.

I dag er kirken full. I dag er alle kirker fulle. Alle moskéer. Synagoger.

I dag sover Nubi. Nubi sover. Nubi er ikke våken.

Vekk ham med blomster, men ikke i dag. Søndag er hviledag.

(Dette kunne ha vært første kapittel i romanen om arbeidsløse unge som okkuperer tomme grensevaktstasjoner, men det er det ikke. Det vil aldri bli noen slik bok, men vil du bruke dette stykket til noe nyttig så klipp det ut, brett det to ganger og bruk det som bokmerke når du leser "Intet nytt fra Vestfronten").

PS: Er du blant de mange som ikke vil klippe i Veierlendingen kan du jo rive det ut.

har igjen kommentert saker av allmen interesse. Da vi fikk høre om den siste russiske u-båt brannen diskuterte vi hendelsen i kafesjappa. Og naturlig nok kom vi inn på mulige årsaker til denne serien av branner ved det russiske forsvaret. Som nevnt i dagspressen mente også vi at slurv, likegladhet og dårlig vedlikehold kunne være viktige faktorer. Men

Oddmund Oljearbeider lurte stille på om ikke det kunne tenkes at det var fordi de muligens fyrte med ved?

Han har forresten byttet farge på sitt nesten nye hus. Ved forespørsel om det nye valget sier han rolig at, nei, han husker ikke riktig, men det ble sånn Thousand Island-farge.

Odd fra Larvik, en annen oljearbeider, ca. 50 år, en liten, tett og råsterk mann med mye humor, har seilt til sjøs i alle år før han ble bitt av oljefeberen. Han kom engang ombord etter endt ferie og berettet stolt at nå hadde han satt inn splitter nye **husmorventiler** i hele huset sitt. Og ny **sementleider** opp til inngangen hadde sønnen hans laget.

Hmm...

Tankeløshet

Guttungen har 20 meter å gå til søplestativet. Og dobbelt så langt er det til aviskassen.

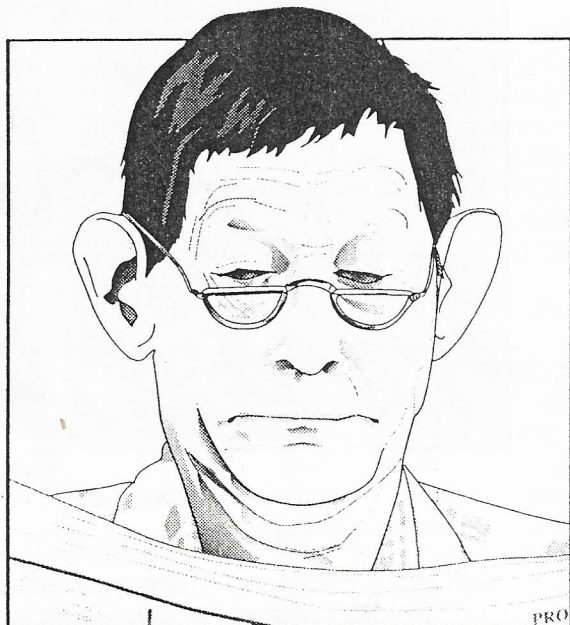
Kan du gå ut med søpleposen, spurte hans mor en dag. Gutten var opptatt med en spennende bok, men kom likevel overraskende kvikt av sted.

Etter et par minutter hørte vi prusting og latter i gården. Og skjelling. Hva står på? "Nå gikk jeg først for langt med søpleposen, helt ned til postkassen kom jeg før jeg skjønnte det. Bare fordi jeg tenkte på den boken. Og nå kom jeg helt opp igjen, med posen, fordi jeg tenkte så hardt på hvor dum jeg var den første gangen. Men nå skal jeg gå ned med den!"

Værtegn,
kum til lokalt bruk

Hørt av en av Øya's fruer: Hvis du får inn Danmark på TV, blir været fint, garantert! Jeg var ikke sen om å komme hjem for å prøve, og sannelig, vi fikk inn danske programmer allerede samme kveld. Planer for neste dag ble lagt, og vi la oss.

Jeg våknet klokken to om natten fordi regnet bråket sånn.

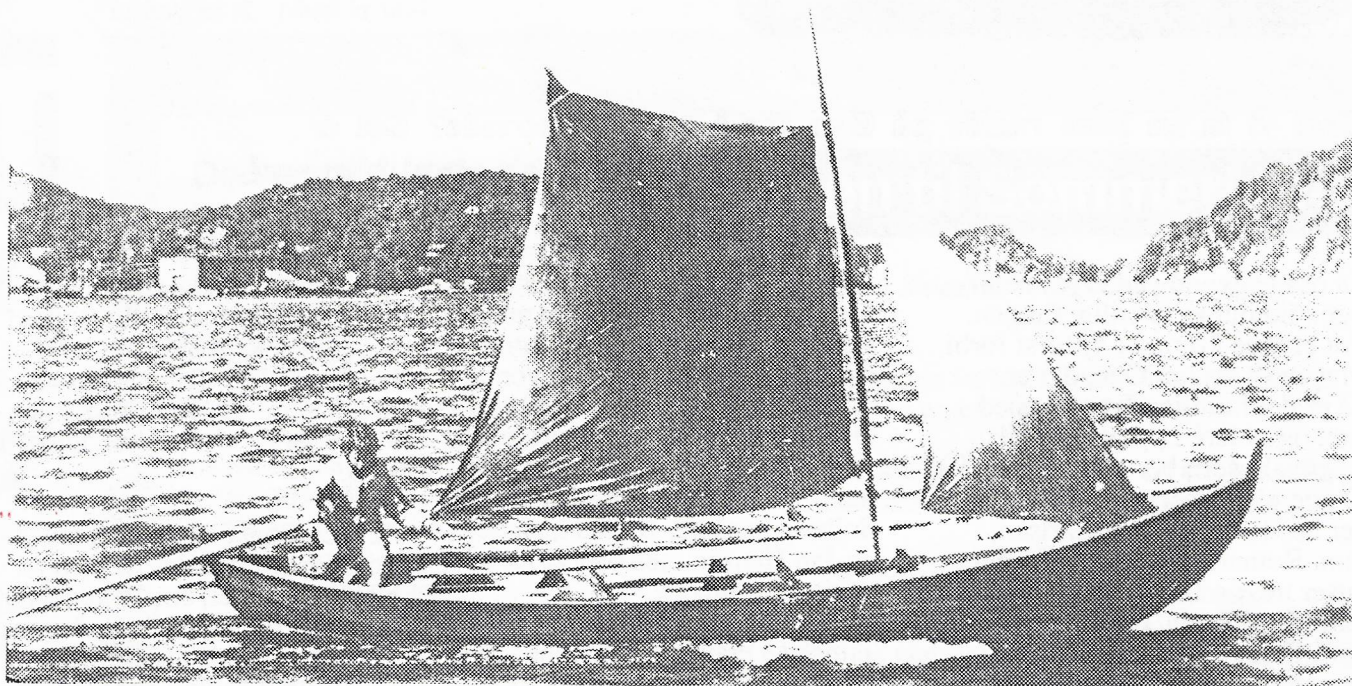
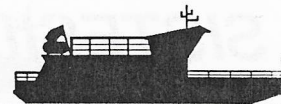
Teknisk dokumentasjon Et problem for deg — og dine kunder?

Når du trenger brukerveiledninger, servicemanualer, installasjonsveiledninger eller andre tekniske dokumenter. **Page one** er spesialisten.

- 1 Vi forfatter teksten på grunnlag av stikkord, egne studier og underlag fra deg. Eller har du teksten klar? Da bruker vi den.
- 2 Vi tegner figurene på grunnlag av skisser, fotografier og egne studier. Eller har du figurene ferdig tegnet? Da bruker vi dem.
- 3 Vi redigerer tekst og figurer til et ferdig dokument. Kvaliteten blir slik at dokumentasjonen vil markedsføre produktet i hele dets levetid.
- 4 Dokumentet leveres på det kulturspråk du ønsker.
- 5 Alt gjøres på data. Endringer kan derfor gjøres uten store kostnader. Du får disketter og originaler slik at du ikke er avhengig av oss om du senere skal gjøre endringer.

 Page one a/s

Kilengt. 20, 3100 Tønsberg
Tlf. 033-16 104

Nokart's nye båt, en Færing bygd i Strandebarm

Redaksjonen har vært på befaring

Denne gangen drev redaksjonen i land på en annen øy, nærmere bestemt Jomfruland. Dette synes å være rent tilfeldig, for Veierland er bestemt mye finere. På tross av dette har Jomfruland en stor og hyppig besøkt campingplass. Vel drevet og inntekts-givende i rikt monn. Både for eieren selv, samt for ferge og butikk. En båthavn i tillegg ville gitt enda større fortjeneste. Noe for en Veierlending?

Nå, alle barn

Nå er sommerferien snart slutt. Skynd deg, prøv å få med deg litt mer. Det er dette som er livet med stor L vet du.

Den 14. august har du muligheter som ikke jeg har. Da må ørene og neglene renses etter alle de fine turene, etter alle de sene kveldene fulle av lek og kanskje romantikk.

Den 14. august har du muligheter til å lære noe nytt, til å legge veier gjennom livet. Du kan velge, du. Det kan ikke jeg.

Den 14. august ringer Harald med messingbjella. Men ikke for meg.

Den 14. august i gamle dager ringte det ei bjelle for meg. Og jeg valgte. Rett eller galt, hvem vet? Ikke før jeg får vinger, sorte eller hvite, får jeg vite det. I mellomtiden må jeg stå for det valget jeg gjorde. Innimellom er det tyngre.

Den 14. august håper jeg å få bedre tid. Den fuktige høstluften virker gjerne avstressende. Man kan gjøre ting inne. Høsten er fin.

Jeg vet du ikke hører på meg, men inne i meg ønsker jeg deg en god start på det jeg selv ville hatt, hvis jeg kunne velge. Du kan lære noe, du kan leke, du kan komme 11.³⁰, (antageligvis), du slipper å sitte her og fylle ut den siste spalten med bare rør.

ØYA'S ALTMULIGMANN

**Snekring, Muring, Maling, Hytte-
ettersyn, Gjerdemontering,
Sveising, Båtskyss, Traktorskyss,
Mooringer, Trefelling,
Bryggemontering.**

**Kort sagt alt mulig, til rimelige priser.
Kjører lastebil til Oslo 1 - 2 ganger i
uken.**

**Har eksta kapasitet, til f. eks. jolle,
møbler og materialer.
Max. 7 tonn, 25m³. Tlf. Tangen, 88134.
Mobiltlf. 094-59261.**

**Takk for i sommer. På gjensyn.
Hilsen Svein Pedersen.**

Manntallet

Skal vi ta en liten runde på Øya for å telle fastboende? Det er mange av oss som lurert litt på det eksakte antallet, og vi blir også ofte spurt.

La oss begynne ved Øyas naturlige midtpunkt, nemlig Tangen. Fra brygga kommer vi først forbi Magareth og Jan Ove, det er to. Så er det familien Iversen med fire, og videre opp bakken til Ragnvald som bor alene. Nede i Tangendalen ser vi huset til Tove, der bor fire, familien Carlsen, fem, Romark med seks, Torger huser tre, og Betty Ann's familie teller fire. Svein's familie teller også fire, og bak i skogen bor herr og fru Holger, altså to. Hittil har vi kommet til trttifem.

Fra krysset vender vi fotbladene mot det høye nord og går forbi Torkildsen, der bor to. Signe bor foreløpig alene. I huset til Sætre bor det to, i hytta til Hugo bor en. På Solveig's tomt bor fire. Opp bakken forbi Sion ser vi Halvorsen's gule hus, der bor det to. Ned til venstre har vi Grethe Jacobsen, herr og fru Kåsa og Jacobsen igjen, med tre. Nå er vi oppe i femtitte.

Tilbake på veien rusler vi mot

Arne og Bjørg, der får vi kaffe på den nye verandaen. På den andre siden bor Anne Grethe og sønn. I Praten er vi litt usikre på hvor vi skal gå, men tar snart ned til Oslebakke, forbi Else Berit med fire, til Brekke med tre. Og nede mot vannet har vi familien Solberg med tre, Bjelke med tre og Jan Hansen med to. Nå har vi syttito.

Tilbake i Praten bor Beecher med fire, Aud Halvorsen tvers over, videre til Birketvedt, Halvorsen har fire, Solberg har fem. Så kommer vi til Kari, to, Gundersen, fire, Rustand, tre, og Mollen. Så ser vi herr og fru Amundsen, Cristensen med fire, og onkel Ragnar. Hittil teller vi etthundreogfire.

Forbi kirken kommer vi til Karin Bang og de tre sønnene hennes. Anders har skaffet to nye Veierlendinger. Nede ved brygga bor Paulsen, de er også tre. Østover går vi forbi Liv Thorsen, Bjørn Våg med fem, Skogen har fire,

Sandereid tre, Øyjordsbakken tre, Løken fire, og Oddvar med tre. Edgar Kristoffersen i Rollef's hus huser fire. Tom Årnes har fire. Tullen og Bob i Albykilen er to. Nå teller vi til etthundreogforti seks.

På vei tilbake til krysset teller vi To Damer Fredriksens med to, og Konrad Sundet, en. Så vender vi nesen hjemover. O'boy, dette er trim. På Alby gård bor det to. Videre mot skolen bor læreren med hustu og Jon i Krika med to. I samme hus bor også Øyordsbakkens datter med en liten en.

Og da er det bare å slepe seg hjem igjen, rett til køys!

Det er svært vanskelig å avgjøre hvem som er fastboene og hvem ikke. Familien Aarstad, fru Thorsen og Karin Enersen er utelatt under sterk tvil. Likeså Karl Klyve, Greta og Petrus. Hva mener du? Gi oss et tips om hvilke kriterier som bør legges til grunn.

Totalt har vi talt femtiåtte husstander.

Med etthundreogfemtisyv mennesker.

Artikkelen på side 6

den om grilltesten, bør leses i lys av at den kan være en ren hevnaksjon. Jeg tenker da tilbake på det lille, men tydeligvis smertefulle innlegget om mannen med Farrisvannet i forrige nummer.

Ikke hør på'n!

Veierland Vel bygger Posthus

For å kunne finansiere det nye posthuset, et svært viktig bygg både for Øyas hytteeiere og fastboende, utgir Veierland Vel både Veierlandplatter og støttebevis.

Plattenes motiv vil skifte fra år til år slik at du etterhvert kan få en fin samling med strektegninger fra Øya. Plattene er utstyrt med et enkelt oppheng og koster kr. 170,-. I år er det kirken som er avtegnet, og om så ønskes, sender vi med post. Ring en i Styret og bestill snarest, opplaget er begrenset. Samleverdien stiger gjerne når serien er komplett, så dette er en god og nyttig investering.

Ønsker du å støtte posthuset direkte kan du kjøpe støttebevis, kopi av en tusjtegning utført av Bjarne Brunsvik, kunstner og hytteeier på Veierland. Motivet er fra Velhuset og dette koster kr. 100,- Bestill også dette hos styret.